

Rian Visser

Voor alle vrienden en vriendinnen die heel verschillend zijn

Gertie Jaquet

Voor mijn allerbeste vrienden, mijn gekozen familie

Kijk voor de gratis digibordles op rianvisser.yurls.net

© 2018 Tekst: Rian Visser, www.rianvisser.nl

© 2018 Illustraties: Gertie Jaquet, www.gertiejaquet.nl

© 2018 Uitgeverij Books2download, www.books2download.nl

De verhalen zijn, in kortere vorm, ook voorgelezen bij Sesamstraat en in 2008 gewijzigd verschenen in het boek *Beer en Bever* (Uitgeverij Clavis).

NUR 272

ISBN 978 94 9164 714 7

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op een andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden.

Rian Visser ★ Gertie Jaquet

Grote Beer en Kleine Bever

vrienden voor altijd

Duiken

Bever staat op een dam in de rivier. Hij heeft het bouwsel zelf gemaakt. De dam houdt het water tegen en nu is de rivier diep genoeg om te leren duiken.

Bever strekt zich uit en laat zich voorover in het water vallen.

Plons! Plat op zijn buik.

Oei, dat doet pijn! Misschien doe ik het niet helemaal goed, denkt Bever. Hij klimt weer op de dam en probeert het nog een keer.

Plons! Plat op zijn rug.

Plons! Plat op zijn zij.

Duiken is moeilijk.

Iets verderop in het bos ligt Beer te slapen. Hij wordt wakker van het vreemde geluid.

Plons! Plons! Plons!

Wat is er aan de hand?

Beer opent zijn ogen en kijkt verbaasd naar Bever. Zijn kleine vriend klimt steeds op een berg takken en laat zich daarna plat in het water vallen. Zo raar heeft Beer zijn vriend nog nooit zien doen.

Beer staat op en loopt naar het water.

‘Wat doe je?’ vraagt hij.

‘Ik leer duiken,’ legt Bever uit.

Beer lacht. ‘Je doet het helemaal fout! Je moet je knieën buigen en je poten naar voren steken.’

‘Bedankt voor je hulp, Beer,’ zegt Bever en hij doet wat Beer zegt.

Plons! Voor de zoveelste keer valt hij plat op zijn buik.

Beer schudt zijn kop. ‘Dat was helemaal fout. Je moet je kop tussen je poten houden.’

Bever klimt weer op de dam en probeert het nog een keer.

Plons! Weer valt hij plat op zijn buik.

Beer schudt brommend zijn kop. ‘Fout!’ roept hij.

Bever zwemt naar de kant. ‘Hoe weet jij het zo goed?’ vraagt hij. ‘Je kunt zelf niet eens duiken!’

‘Jawel, hoor,’ zegt Beer. ‘Zal ik het voordoen?’

Beer klimt op de dam. Hij steekt zijn armen naar voren, doet zijn kop tussen zijn poten en houdt zijn knieën gebogen. ‘Kijk, Bever! Zo moet het!’

Beer zet zich af en dan ...

Krak!

Met luid gekraak stort de dam in.

Ondertussen duikt Beer sierlijk in het water.

‘Zag je dat, Bever?’ roept hij. ‘Zag je mijn prachtige duik?’

Dan pas ziet Beer dat de dam kapot is.

‘Het spijt me,’ zegt Beer.

Bever lacht. ‘Het geeft niet. Ik ga wel een nieuwe dam maken.’

Vrolijk knaagt Bever een paar takken af en sleept ze naar de rivier. Het is leuk werk.

Ondertussen rust Beer uit op de oever. Zijn vacht droogt in de zon.

‘Zie je hoe ik het doe?’ vraagt Bever. ‘Ik ben goed in dammen bouwen!’

Beer knikt. ‘Zeker! Jij bent goed in bouwen en ik ben goed in duiken. Als jouw dam klaar is, zal ik het nog een keer voordoen.’

Gevonden!

Voor het hol van Beer ligt een dik touw. Nieuwsgierig pakt Beer het op. Wat een goed touw! denkt hij. Maar wat zal hij ermee doen?

Beer slingert het touw boven zijn kop door de lucht. *Zoef, zoef*, doet het touw.

Het is een mooi, zwaar touw, denkt Beer. Hij hangt het om zijn nek en wandelt er even mee heen en weer. Maar als ketting is het touw te zwaar.

Beer legt het touw op de grond en kijkt ernaar. Bah, wat staat dat slordig, zo'n touw vlak voor zijn hol.

Beer gaat met zijn rug naar het touw zitten. Zo kan hij net doen alsof het er niet is.

Beer kijkt naar het bos. De blaadjes van de bomen bewegen in de wind. Alles is precies zoals het hoort. Behalve dat touw!

Beer zucht. Ook als hij het touw niet ziet, kan hij het niet vergeten. Het zou fijn zijn als het vanzelf zou verdwijnen. Maar ja ...

Beer schudt zijn kop en mompelt zachtjes, alsof hij tegen iemand praat. Zo zit hij te mompelen als zijn vriend Bever langskomt.

'Wat is er met jou aan de hand?' vraagt Bever. 'Je kijkt zo bezorgd.'

'Ik heb een probleem,' bromt Beer en hij wijst naar het touw.

Bever raapt het touw op. 'Dit is een prima touw,' zegt hij. 'Wat is het probleem?'

'Ik weet niet wat ik ermee moet doen,' zegt Beer.

'O, is dat alles!' lacht Bever. 'Ik weet wel wat! We hangen het in een boom en maken er een schommel van.'

'Dat heb ik ook al bedacht,' bromt Beer, 'maar daarvoor is het te kort.'

'Dan gebruiken we het als springtouw,' zegt Bever. 'Ik draai en jij springt.'

'Dat heb ik ook al bedacht,' zucht Beer, 'maar daarvoor is het te dik.'

Bever denkt na. 'Misschien kun je het als

trektouwtje aan een deurbel hangen.'

Beer schudt zijn kop. 'Daarvoor is het te zwaar.'

'Als je er niets mee doet, kun je het toch gewoon weggooien?' vraagt Bever. 'Dan ben je van het probleem af.'

Weer schudt Beer zijn kop. 'Je mag geen afval in het bos dumpen. Dan wordt het een puinhoop.'

'Dan bewaar je het gewoon in je hol,' zegt Bever.

'Dat wil ik niet,' zegt Beer. 'Misschien struikel ik erover. Ik wou dat ik dat stomme touw nooit gevonden had.'

Bever springt op. 'Ik heb een idee!' roept hij. 'Je geeft het aan mij.'

'Maar dan heb jij een probleem,' zegt Beer.

'Nee, hoor,' zegt Bever. 'Ik bedenk wel wat.'

Beer knikt. 'Dat is goed. Neem het maar mee.'

Vrolijk hangt Bever het touw om zijn nek. 'Dank je wel, Beer!' roept hij. 'Wat een fijn touw. Ik heb zin om er van alles mee te bedenken.'

'Dat is fijn,' zegt Beer.

Bever lacht. 'En als ik het niet meer wil, dan verlies ik het gewoon.'

Bezorgd schudt Beer zijn kop. 'Verlies het dan alsjeblieft niet vlak voor mijn hol!'

